

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 639/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Браниславе Апостоловић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца М.М.из Б., чији је пуномоћник С.Р., адвокат из Б., против тужене Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац из Београда, ради поништаја и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3348/2015 од 16.12.2015. године, у седници одржаној 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиоца за одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3348/2015 од 16.12.2015. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3348/2015 од 16.12.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3348/2015 од 16.12.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена исправљена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1704/12 од 27.01.2015. године. Том исправљеном првостепеном пресудом поништено је као незаконито решење тужене о распоређивању 05/1 бр. 14/411 од 24.10.2002. године и решење 05/1 бр. 14477 од 12.11.2002. године. Тужба тужиоца у делу тужбеног захтева којим је тражио враћање на радно место начелника Центра за образовање и усавршавање или распоред у складу са Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији, одбачена је као недозвољена. Одбијен је и захтев тужиоца којим је тражио исплату разлике зараде за новембар и децембар 2002. године од укупно 300.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка од 72.000,00 динара, а тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 87.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу одлуке којим је одбијен захтев тужиоца за исплату разлике зараде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, у смислу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. наведеног Закона, Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Према становишту Врховног касационог суда, у конкретном случају услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначења судске праксе.

На основу члана 404. став 2. Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као у имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужбом поднетом 27.11.2002. године, тужилац је захтевао поништај решења о распоређивању и исплату накнаде зараде у износу од 300.000,00 динара. Ревизијом побија део одлуке о исплати разлике зараде.

Како се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП већ о захтеву за оцену законитости решења о распоређивању и новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела (300.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**